

Rozhodnutí nabylo právní moci dne: 2.2.2018

Za správnost: *Amj*

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Městská část Praha 1
Vodičkova 18
115 68 Praha 1

Váš dopis značky

Naše značka

Vyřizuje/linka

V Praze dne: 18.1.2018

MK 4609/2018 PI

Bystrianský Aleš Mgr. Bc. / 220407458

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury, Památková inspekce (dále jen „Památková inspekce“), jako nadřízený správní orgán dle ust. § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)

ruší

rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče (dále jen „magistrát“), č. j. MHMP 1365553/2017 ze dne 29. 8. 2017 (dále jen „Rozhodnutí“), vydané k záměru celkové obnovy národní kulturní památky – Juditiný věže na pozemku parc. č. 231 v k.ú. Malá Strana, Mostecká ulice, Praha 1, obec Praha (součást národní kulturní památky „Karlův most se sochařskou výzdobou“, rejstříkové číslo ÚSKP ČR 11730/1-15)

a věc vrací správnímu orgánu prvního stupně.

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu:

Městská část Praha 1, Vodičkova 18, 115 68 Praha 1, IČ 00063410

Ministerstvo kultury podle ustanovení § 99 odst. 3 správního řádu určuje, že účinky tohoto rozhodnutí nastávají ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

V předmětném Rozhodnutí posoudil magistrát navrhované práce „v rozsahu předložené studie „*Juditina věž, pozemek č. parc. 231, k.ú. Malá Strana, Praha 1 – celková rekonstrukce*“, kterou zpracoval ateliér KAVA, Besední 3, Praha 1, v 07/2016, „*Statický průzkum, Juditina věž*“, který zpracoval Ing. Vít Mlázovský v 04/2012, „*Stavebně historický průzkum menší malostranské mostecké věže zvané Juditina*“ který zpracoval Ing. arch. Jan Veselý a kol. v 2005 – 2011“ z hlediska zájmů státní památkové péče za přípustné, přičemž stanovil 22 podmínek pro přípravu zamýšlených prací. Navrhovaná příprava obnovy spočívá v rozsáhlém okruhu prací, zejména ve statickém zabezpečení věže jako celku i jednotlivých konstrukcí, restaurování kamenných portálů, restaurování sgrafitových omítek na fasádě věže, oprava a narovnání krovu, demontování stávající hrotnice a nahrazení novou s ručně tesanými prvky, odstranění stávající břidlicové krytiny a nahrazení novou břidlicovou krytinou, dispozičních úpravách, výměně elektroinstalace, obnovení otvoru v přízemí věže na severní straně, odstranění novodobého pultového vikýře na střeše.

V odůvodnění magistrát uvedl podklady žádosti, informaci o vyžádání si písemného vyjádření dle § 14 odst. 6 zákona o státní památkové péči, odcitoval odůvodnění písemného vyjádření, informoval o umožnění seznámení se vlastníka s podklady pro vydání rozhodnutí dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu a odcitoval stanovisko jeho zplnomocněného zástupce k písemnému vyjádření odborné organizace, následuje odůvodnění přípustnosti navržených prací a vypořádání se s podklady pro vydání Rozhodnutí: „*Uplatněné námítky MHMP OPP částečně akceptuje, neboť připustil dopracování statických průzkumů, restaurátorských průzkumů a záměru na jednotlivé historické části věže dle výše uvedených podmínek. Není smyslem památkové péče návrh (studii) vyloučit jako celek, ale najít nejvhodnější a nejšetrnější způsob pro její obnovu. MHMP OPP vítá snahu MČ Praha 1 o obnovu věže, která se stane jednou z dalších unikátních památek v Pražské památkové rezervaci, kterou bude moci po její rekonstrukci případně navštívit i široká veřejnost. MHMP OPP, který žádost posoudil, se po důkladném rozhodování, neztotožnil s písemným vyjádřením NPÚ GŘ s tím, že příprava prací, uvedených v předloženém návrhu, je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná za podmínek, uvedených ve výrokové části závazného stanoviska. MHMP OPP je toho názoru, že z památkového hlediska je nutná celková oprava Juditiny věže, která bude provedena kvalitně, na základě všech dopracovaných podkladů. NPÚ GŘ se ve svém vyjádření snaží vyjít vstříc současnému nájemníkovi Juditiny věže, kterým je Klub za starou Prahu tím, že by měly být provedeny pouze nezbytné úpravy objektu. MHMP OPP posuzuje práce pouze z památkového hlediska a vlastnické (nájemní) vazby mu nepřísluší řešit. Tím, že NPÚ GŘ ve svém odborném vyjádření práce vyloučil jako celek a nestanovil žádné podmínky, za kterých je možné obnovu provést, nutí vlastníka, aby rezignoval na kvalitní obnovu celé nemovitosti. Jak již bylo výše uvedeno, předložená studie pouze upozorňuje na poruchy, které věž v současnosti vykazuje a navrhuje řešení. MHMP OPP v mnoha ohledech souhlasí s odborným vyjádřením NPÚ GŘ s tím, že se jedná o jedinečnou stavbu, před jejíž rekonstrukcí musí být kvalitně a zodpovědně dopracovány všechny potřebné průzkumy, které prokáží nutnost statického zabezpečení věže, mykologický a dendrochronologický posudek, který prokáže nutnost odstranění již dožilých částí krovu a jiných dřevěných částí v objektu. MHMP OPP*

nesouhlasí s narovnáním věže s tím, že není v zájmu památkové péče, aby památka byla dokonalá, ale aby zde byl zachován historický vývoj. Otázka variantního řešení obnovy fasády nás vedla k rozhodnutí, aby byla dopracována varianta zachování současného zažitého stavu. Otevření otvoru v severní fasádě akceptujeme, při provedení průzkumu velikosti otvoru a možnému následnému umístění železných dveří, nikoli skleněné výplně, jak je ve studii uvažováno. MHMP OPP dále nesouhlasí s rozšiřováním komínů a rušení vikýřů. Prvky je nutno zachovat a rehabilitovat. Projektová dokumentace musí být dopracována dle výše uvedených podmínek, aby byl splněn vysoký stupeň odborného poznání a mohlo se přistoupit ke kvalitní celkové rekonstrukci. Při posuzování předloženého záměru v procesu vydání závazného stanoviska vycházel MHMP OPP z objektivně zjištěného skutkového stavu, zejména z vlastního šetření a obhlídky místa, písemného vyjádření NPÚ GŘ, z vyjádření žadatele a názorů odborníků, zpracovaných v předložených podkladech. Všechny v řízení shromážděné podklady a důkazy hodnotil MHMP OPP v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý důkaz jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, přitom však MHMP OPP přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo (§ 50 odst. 4 správního řádu). MHMP OPP se současně snažil svým postupem dodržet všechny základní zásady vyjádřené v úvodních ustanoveních zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (zásadu zákonitosti, zásadu materiální pravdy). Při aplikaci těchto základních zásad a principů a při plném respektování požadavků na ochraně veřejného zájmu na zachování kulturního dědictví MHMP OPP předložený záměr posoudil tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto závazného stanoviska. V této souvislosti považuje MHMP OPP za nutné zmínit, že písemné vyjádření NPÚ GŘ je obligatorním podkladem v řízení, ale MHMP OPP je povinen jej hodnotit jako jeden z důkazů v řízení. Současně MHMP OPP hodnotil i závěry, posudky a zprávy jiných odborníků, které byly v rámci řízení o vydání závazného stanoviska MHMP OPP předloženy. V souladu s judikaturou soudů (rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 59 Ca 59/2005) tyto podklady MHMP OPP hodnotil z hlediska, zda závěry zde vyslovené jsou náležitě zdůvodněné z hlediska ochrany hodnot podstatných z hlediska státní památkové péče, aby z těchto podkladů bylo zjevné, jak je naplněn smysl zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a navazující § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hl. m. Praze., dále magistrát popisuje povinnosti vlastníka vyplývající z právních předpisů a právní postavení národní kulturní památky, stručnou historii Juditiny věže, památkové hodnoty: „Předmětem památkové ochrany kulturních památek je objekt jako celek, zejména jeho historické vodorovné a svislé nosné konstrukce (zdivo, klenby, trámové stropy, krov, včetně všech historických prvků a detailů), ale i veškeré autentické konstrukce a prvky nenosné a výplňové (schodiště včetně zábradlí, fasády, střešní krytina, okenní, dveřní a vratové výplně, podlahy, podhledy, vnější i vnitřní omítky, dlažby, obklady, včetně všech autentických historických prvků a detailů). Předmětem ochrany v tomto konkrétním případě je samotná hmota věže, její fasáda se sgrafiti, kamenné okenní parapety a římsy, historický krov, atd.“, současné využití, zásady přístupu k zachování a obnově architektury a jednotlivých prvků: „Kamenné, kovové, dřevěné prvky a fasáda objektu jsou součástí této památky a patří mezi uměleckořemeslné práce. Veškeré dožilé prvky je možno odstranit pouze v případě prokazatelně neopravitelného stavu, a to výhradně za přesné kopie odstraňovaných prvků. Při rekonstrukci a opravách těchto staveb je nutno vycházet z poslední dochované historické vrstvy. Rehabilitace historických

článků stavby je možná jen v případě, že existenci těchto prvků, jejich provedení a umístění lze prokázat archivní dokumentací (výkresy, fotografie). Při návrhu barevnosti fasád včetně oken, dveří a vrat i barevnosti interiérových prvků stavby je nutno vycházet z provedeného stavebně historického průzkumu. Veškeré dispoziční a stavební úpravy související s modernizací a novým využitím stavby je nutno provádět tak, aby zásahy do historických konstrukcí byly minimalizovány, neboť tyto konstrukce tvoří podstatu památky a mají nenahraditelnou památkovou a vypovídací hodnotu.“. V závěru odůvodnění pak magistrát odůvodňuje jím stanovené podmínky.

Rozhodnutí magistrátu bylo vydáno k žádosti Městské části Praha 1, Vodičkova 18, 115 68 Praha 1; zastoupené na základě plné moci společností KAVA, spol. s r.o., Pod novým lesem 49, 162 00 Praha 6. V daném případě vystupuje Městská část Praha 1 nikoli jako samostatný vlastnický subjekt. Nakládá za podmínek stanovených zákonem a Statutem hlavního města Prahy, obecně závazná vyhláška č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy (dále jen „Statut“), se svěřeným majetkem hlavního města Prahy a může nabývat věci do vlastnictví hlavního města Prahy, nikoli tedy do vlastnictví svého. To se týká i předmětné nemovitosti.

Judikatura civilních soudů sice připouští legitimaci městských částí vystupovat v civilních sporech, avšak nikoli proti hlavnímu městu Praze, ale pouze vůči třetím subjektům, a to například v restitučních sporech. Městské části hlavního města Prahy s majetkem hlavního města Prahy pouze hospodaří a v souvislosti s tím je může Vyhláška hlavního města Prahy, o hospodaření s majetkem hlavního města Prahy, vybavit právy vlastníka (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 1999, sp. zn. 2 Cdon 748/97, uveřejněný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 64/2001 Sb. rozh.), to však nemůže městskou část aktivně legitimovat k majetkovým sporům s hlavním městem Prahou. I komentářová literatura vychází z toho, že „[m]ěstské části hlavního města Prahy nejsou samostatným vlastnickým subjektem, když nakládají za podmínek stanovených zákonem a Statutem se svěřeným majetkem hlavního města Prahy a mohou nabývat věci do vlastnictví hlavního města Prahy, nikoli tedy do vlastnictví svého.“ (Kopecký, M.: Právní postavení obcí a krajů – základy komunálního práva. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010, s. 120–121).

Ve svém usnesení sp. zn. 3 Ao 9/2011 – 219 ze dne 11. 6. 2013 konstatoval Nejvyšší správní soud, že městské části sice jsou podle zákona č. 131/2000 Sb. součástmi hlavního města Prahy, ale součástmi relativně samostatnými a jednajícími v určitém rozsahu svým jménem, jsou to subjekty, které disponují právem na samosprávu a na samostatnou působnost. Ačkoli tak nepoživají právní subjektivitu v plném slova smyslu, lze na ně jako na samostatný subjekt nahlížet a v tomto duchu také Ministerstvo kultury interpretuje účastenství městské části v dané věci, a to mimo jiné i s ohledem na skutečnost, že takto bylo s danou městskou částí v řízení magistrátu zacházeno a takto zjevně v daném řízení i městská část vystupovala.

Rozhodnutí magistrátu bylo doručeno zplnomocněnému zástupci jediného účastníka řízení dne 31. 8. 2017. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 9. 2017. Památková inspekce obdržela celkem dva podněty na přezkum Rozhodnutí. Na základě prvního došlého podnětu si vyžádala spisový materiál týkající se Rozhodnutí magistrátu. Dne 18. 10. 2017 obdržela

Památková inspekce vyžádaný kompletní spis magistrátu, na jehož základě mohla začít posuzovat důvodnost namítané nezákonnosti. Usnesení o zahájení přezkumného řízení č.j. MK 76578/2017 PI ze dne 6. 12. 2017 dle ust. § 95 odst. 1 správního řádu nabylo právní moci dne 22. 12. 2017. Bylo vydáno v souladu s ust. § 96 odst. 1 správního řádu ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy se správní orgán (Památková inspekce) dozvěděla o důvodu zahájení přezkumného řízení (obdržení vyžádaného kompletního spisu magistrátu). Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení je dle ust. § 97 odst. 2 správního řádu 15 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí ve věci, tj. v tomto případě do 15. 12. 2018. Památková inspekce tak vydává toto rozhodnutí v souladu se zákonem stanovenou lhůtou.

Obsahem prvního podnětu bylo pět tvrzených porušení zákonnosti ze strany magistrátu: 1. Nedostatečně identifikovaná podoba budoucího využití národní kulturní památky, která je v rozporu se stávajícím dlouhodobým využitím zejména pro činnost Klubu Za starou Prahu. 2. Riziko poškození jedné ze stěžejních hodnot památky, tzv. „rytinek“ změnou klimatických podmínek v důsledku stavebních úprav. 3. Absence řešení podmínek ochrany románského reliéfu. 4. Nedostatečné vypořádání se s argumenty písemného vyjádření NPÚ, jakožto obligatorním podkladem řízení. 5. Chybné posouzení navrhovaných prací jako přípustných. Druhý podatel podnětu na přezkum ve svém podání uvádí, že považuje postup magistrátu při vydávání Rozhodnutí za rozporný s ust. § 2 odst. 1 a 4, § 3 správního řádu, stejně tak s ust. § 50 odst. 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. Následně konkretizuje své výhrady do tří bodů: 1. Souhlas Rozhodnutí s příliš velkými a invazivními zásahy do hmoty a konstrukce věže s nedostatečně stanovenými a odůvodněnými podmínkami pro přípustnost zamýšlených prací, stejně jako se nedostatečně vypořádává s písemným vyjádřením NPÚ. 2. Nedostatek odůvodnění Rozhodnutí. „V odůvodnění kladného závazného stanoviska MHMP OPP formálně deklaruje, že *“při posuzování... vycházel MHMP OPP z objektivně zjištěného skutkového stavu zejména z vlastního šetření a obhlídky místa, písemného vyjádření NPÚ GnŘ, z vyjádření žadatele a názorů odborníků, zpracovaných v předložených podkladech“* (s. 23 rozhodnutí). To však není konkrétně doloženo. MHMP OPP neuvádí žádný konkrétní údaj o šetření a obhlídce místa a příslušných závěrech. Záporným vyjádřením NPÚ GnŘ, které realizaci vyloučilo, kladné rozhodnutí odůvodnit nelze. Námitky žadatele (jinak kolektivu projektantů), kteří záporné písemné vyjádření NPÚ GnŘ považují *“za obstrukci a maření snahy vlastníka o opravu“* přičemž citují sami sebe (s. 16 rozhodnutí), nelze pokládat za objektivně zjištěný skutkový stav věci ani za věrohodné odůvodnění kladného rozhodnutí. Žádnými dalšími *“názory odborníků“* MHMP OPP kladné rozhodnutí nepodepřel.“. 3. Rozpor Rozhodnutí s Úmluvou o ochraně architektonického dědictví Evropy, konkrétně jejími články č. 11 a 12. Závěrem podatel připomíná právní větu rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 47/2008-97 ze dne 30. 1. 2009: *„Je-li dostatečně prokázána existence památkové hodnoty konkrétního objektu (tedy vykazuje-li vskutku znak kulturní památky, definované zákonem), musí veřejný zájem na jeho ochraně převážit nad soukromým zájmem jeho vlastníka“*.

Důvodem pro zahájení přezkumného řízení byly důvodné pochybnosti o tom, nakolik bylo Rozhodnutí přijato v souladu s ustanovením § 2 odst. 4, § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu, neboť magistrát v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu nedostatečně uvedl úvahy,

kterými se řídil při hodnocení podkladů, respektive neuvedl, jak se vypořádal s účastníkovým vyjádřením k jednomu z podkladů rozhodnutí, dále nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz § 3 správního řádu), nedostatečně se vypořádal s vyhodnocením navrhovaných prací na hodnoty národní kulturní památky (rozpor s ust. § 2 odst. 4 správního řádu) a stanovil několik věcně chybných a právně vadných podmínek pro přípustnost zamýšlených prací (taktéž rozpor s ust. § 2 odst. 4 správního řádu).

Následně Památková inspekce, v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu sdělením č.j. MK 76592/2017 PI ze dne 6. 12. 2017 (doručeno do datové schránky účastníka řízení dne 6. 12. 2017) informovala účastníka řízení o možnosti vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí, přičemž mu k tomuto kroku stanovila lhůtu 28 dnů od doručení tohoto sdělení. Zároveň jej, podle ust. § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, požádala, aby ve lhůtě 28 dnů od doručení písemnosti uvedl, jaké právně závazné kroky na základě Rozhodnutí podnikl, jaké práce na jeho základě realizoval a jaké finanční náklady si vyžádaly tyto práce, respektive i jiných skutečností svědčících o právech nabytých v dobré víře z jeho strany. Posledním den stanovené lhůty uplynul 3. 1. 2018, přičemž Památková inspekce od účastníka řízení požadované písemnosti a informace neobdržela, stejně tak účastník nevyužil svého práva vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí.

Vzhledem ke skutečnosti, že se vlastník po zahájení přezkumného řízení nevyjádřil k podkladům pro vydání rozhodnutí, ani neuvedl, jaké právně závazné kroky na základě Rozhodnutí podnikl, jaké práce na jeho základě realizoval a jaké finanční náklady si vyžádaly tyto práce, respektive i jiné skutečnosti svědčící o právech nabytých v dobré víře z jeho strany, stejně tak jelikož se neobjevily jiné skutečnosti vztahující se k danému případu, dospěla Památková inspekce k závěru, že je možné v dané věci rozhodnout v přezkumném řízení. Současně v souladu s ustanovením § 97 odst. 2 správního řádu je toto rozhodnutí vydáno před uplynutím 15 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí ve věci. Konkrétní důvody pro tento závěr, korespondující s důvody pro zahájení přezkumného řízení, jsou následující:

Jedním z hlavních důvodů je skutečnost, že magistrát v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění svého Rozhodnutí nedostatečně uvedl úvahy, kterými se řídil při hodnocení podkladů. Konkrétně se nevypořádal s některými věcnými argumenty odborné organizace státní památkové péče, Národního památkového ústavu (dále jen „odborná organizace“), uplatněnými v obligatorním podkladu řízení o obnově kulturní památky, a to v písemném vyjádření dle ust. § 14 odst. 6 zákona o státní památkové péči, které navrhované práce považovalo za nepřípustné z hlediska zájmů státní památkové péče. Jmenovitě se jednalo o níže uvedené věci, ke kterým nejsou v odůvodnění Rozhodnutí ze strany magistrátu vzneseny protiargumenty, ani není obsah námitek odborné organizace zapracován do podmínek pro přípustnost zamýšlených prací:

- „Uvažované znovuotevření otvorů do přízemí je třeba ještě důkladně posoudit z historického, architektonického, statického i klimatického hlediska (v přízemí věže je sice značná vlhkost, která není příznivá, zároveň však platí, že ani prudké vysychání nemusí kondici opukového zdiva prospět; je třeba mít na paměti i existenci památkově

hodnotných rytinek na zdivu. V této souvislosti je nutno upozornit, že vlhkostní režim objektu se projevuje právě především v prostoru přízemí a je třeba se zabývat zprovozněním existujícího, avšak nefunkčního systému větracích kanálů.“ V tomto případě tak absentuje odůvodnění magistrátu mimo jiné i k jednomu z hodnot této části národní kulturní památky, opukovému zdivu věže a 60 tzv. „rytinkám“ (více k „rytinkám“ viz níže) z roku 1249, které by mohly být dle názoru odborné organizace ohroženy.

„Navržený způsob statického zajištění je necitlivý a jeho rozsah nadměrný a nešetrný. Překračuje nezbytnou míru na úkor poničení historicky cenných konstrukcí. Jedná se o průmyslově řešené invazivní zásahy postrádající přesvědčivé individuální odůvodnění intenzity, metody a nevyhnutelnosti. Nezbytnost uniformní stabilizace obvodových zdí jednotně navrženými táhly není dostatečně doložena.“ Magistrát ve svém Rozhodnutí sice stanovuje podmínku požadující prokázání „...masivního statického zajištění věže pomocí ocelových táhel, ocelových nosníků, atd...“, ale v souvislosti s názorem odborné organizace chybí jeho vysvětlení, proč se magistrát neztotožňuje s jejím názorem na nevhodnost navržených zásahů jako uniformního řešení a nedostatečného individuálního zdůvodnění způsobu/metody zásahu, vše ve vztahu k památkovým hodnotám. S tímto souvisí i další argumentace odborné organizace: „Průmyslové technologie, postupy a materiály statického řešení jsou s hodnotami románské stavby neslučitelné. Jejich realizace by navíc znamenala otevření stropních a podlahových konstrukcí v enormním rozsahu.“ (v projektové dokumentaci jsou např. navrhovány kotvy z heligonální výztuže Helifax, chemické kotvy, nebo ocelové průvlaky), respektive: „Za neodůvodněné máme též navržené podchycování střední příčky nad klenbou 1. NP dvojicí ocelových U-profilů. Rovněž podezdívání příček v 2. a 3. NP a tedy přenesení jejich tíhy do navrhovaných U-profilů, namísto alternativní výměny původních dožilých dřevěných trámů pod nimi je kontroverzní a je otázkou, zda by nešlo přistoupit k obnově původního řešení, když už budou otevírány stropy. Je třeba zdůraznit, že klenba i příčka jsou renesanční konstrukce a ve stávající podobě fungují více než 400 let. V případě všech výše zmíněných zásahů postrádáme reflexi zásad minimalizace zásahů do historické materie, reverzibility zásahu a respektu k tradičním historickým technologiím.“ (ve studii obnovy, zpracovanou Ateliérem KAVA spol. s r. o. v červenci 2016 je v případě příčky v 2. NP v kapitole 5.1.3. konkrétně navrhováno: „Střední nosná stěna bude podchycena oboustranně ocelovými průvlaky přiloženými nebo vsazenými do dlažby v podlahových vrstvách, ocelové průvlaky budou doplněny kotvami, které zajistí vodorovné sepnutí stěn.“). Celkově tak v odůvodnění Rozhodnutí chybí vysvětlení magistrátu o vhodnosti navrhovaných technologií, postupů a materiálového řešení, stejně tak jiného způsobu řešení navrhovaného odbornou organizací, a to ve vztahu k památkovým hodnotám. Z výše uvedené podmínky pro přípustnost zamýšlených prací nevyplývá, že by se magistrát zabýval jakkoliv způsobem řešení poruch (včetně technologického a materiálového řešení), nýbrž pouze požaduje po žadateli, aby prokázal nutnost statických zásahů a řešení poruch. Obdobně z podmínky nevyplývá, že by magistrát považoval za důležité řešit způsob zabezpečení příček, pouze požaduje prokázání jejich statického poškození. Ve vztahu k podmínce pro přípustnost zamýšlených prací č. 1 vztahující se k průzkumu ke

statickému zajištění památky („*Bude prokázána nutnost masivního statického zajištění věže pomocí ocelových táhel, ocelových nosníků, atd., vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o letité poruchy. Budou rozlišeny historické poruchy, které jsou aktivní a ohrožují podstatu památku (vnější plášť věže). Bude zpracováno detailní řešení jednotlivých poruch, které bude součástí dalšího stupně projektové dokumentace.*“) je stěžejní skutečnost, že z její formulace není zřejmé, zda magistrát považuje navrhované práce včetně statických zásahů za přípustné a stanovenou podmínkou pouze koriguje jejich rozsah v případě, že u některých poruch se neprokáže jejich aktivnost a vliv na statický stav památky, nebo zda mělo být podmínkou řečeno, že v závislosti na výsledky průzkumu mohou být tyto práce z hlediska zájmů státní památkové péče zamítnuty jako celek. Ačkoliv je Památková inspekce spíše toho názoru, že magistrát připouštěl variantu zamítnutí navrhovaných prací jako celku v případě odpovídajícího výsledku průzkumů, vzhledem k formulaci podmínky by reálně mohl nastat spor mezi magistrátem a žadatelem ohledně interpretace podmínky, což by ve svém výsledku mohlo vést k realizaci prací v rozsahu a podobě, která by mohla nevratně poškodit zájmy státní památkové péče. V této souvislosti Památková inspekce odkazuje na text svých zjištění uvedených na stránkách Ministerstva kultury: „*Památková inspekce se setkává s případy, kdy spolu s konečným povolením restaurování je ukládána povinnost provádět různě zaměřené průzkumy, často s potenciálem přinést pro obnovu kulturní památky nová a zásadní zjištění. Nelze připustit předepsání provedení průzkumů, když se jejich výsledky a závěry důležité pro správné provedení restaurování nestanou předmětem rozhodování orgánu památkové péče. Nabytím právní moci rozhodnutí získá vlastník kulturní památky veřejnoprávní oprávnění realizovat povolené práce a výsledkem jejich provedení může být ztráta hodnot kulturní památky zachycená v podrobně zpracovaném průzkumu.*“ (viz <https://www.mkcr.cz/metodicka-cinnost-250.html>, část Restaurování a kontrolní zjištění Památkové inspekce, kapitola č. 3 Nařizování provedení dalších průzkumů).

- Odborná organizace nesouhlasí s řešením „*čelní stěny vikýřů připevnit kovanými pohledovými kotvami*“, stejně tak vyslovuje názor, že „*Stávající břidlicová krytina by neměla být vyměněna za novou, jak navrženo, nýbrž pouze přeložena.*“. Ani v těchto záležitostech, které mohou značně ovlivnit a poškodit hodnoty národní kulturní památky (estetické, materiálové a historické hodnoty), není ze strany magistrátu jakkoliv vysvětleno, proč tyto práce považuje za přípustné z hlediska zájmů státní památkové péče.
- „*Odstranění mřížových dveří v 2. NP oddělujících byt od schodiště považujeme za nevhodné – jedná se o kvalitní prvek z doby kolem poloviny 19. století.*“. Magistrát jakkoliv neodůvodnil, proč souhlasí s jejich odstraněním ve vztahu k jeho hodnotám a hodnotám celé národní kulturní památky. Nelogicky přitom magistrát v odůvodnění podmínky č. 18, požadující zachování dveří a jejich uložení na „suchém místě“, uvádí, že „*I když se jedná o prvek z 2. poloviny 19. století, byl součástí památky, tudíž je žádoucí ho ponechat v objektu na suchém místě.*“.

Obdobné pochybení vyplývá po prostudování spisového materiálu i ve vztahu k připomíncekám zplnomocněného zástupce vlastníka, společnosti KAVA spol. s r. o., k písemnému vyjádření

odborné organizace. Ve svém stanovisku uvedl zástupce účastníka řízení vcelku podrobně, proč nesouhlasí s většinou argumentů odborné organizace. V odůvodnění magistrát na několikastránkové vyjádření zplnomocněného zástupce vlastníka pouze nedostatečně reaguje nekonkrétním konstatováním, že uplatněné námitky „*částečně akceptuje, neboť připustil dopracování statických průzkumů, restaurátorských průzkumů a záměru na jednotlivé historické části věže dle výše uvedených podmínek.*“. Tímto postupem jednal magistrát v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož obsahově de facto vůbec neuvedl úvahy, kterými se řídil při hodnocení tohoto podkladu, respektive neuvedl, jak se vypořádal s účastníkovým vyjádřením k jednomu z podkladů Rozhodnutí. Tato skutečnost je podstatná i z toho důvodu, že obligatorní podklad, písemné vyjádření odborné organizace, považuje navrhovanou obnovu z hlediska zájmů státní památkové péče za více než problematickou a s její realizací nesouhlasí.

V odůvodnění Rozhodnutí je na straně 17 uvedeno, že „*Při posuzování předloženého záměru v procesu vydání závazného stanoviska vycházel MHMP OPP z objektivního zjištěného skutkového stavu, zejména z vlastního šetření a obhlídky místa, ...*“. Ve spisu však chybí jakýkoliv doklad o provedeném místním šetření, provedeném důkazu ohledáním dle § 54 správního řádu. Vyjma výše uvedeného obecného konstatování magistrátu však ve spise a zejména v odůvodnění chybí jakékoliv závěr o zjištěném stavu památky (např. zjištěné skutečnosti zřejmé z onoho „*vlastního šetření a obhlídky místa*“). Magistrát totiž nikterak své obecné konstatování nekonkretizuje podrobnostmi o stavu památky a důvodech, na základě kterých práce posoudil z hlediska zájmů státní památkové péče za přípustné. Magistrát tak nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz § 3 správního řádu). Obdobně na straně č. 18 Rozhodnutí je pouze obecně konstatováno, že „*Současně MHMP OPP hodnotil i závěry, posudky a zprávy jiných odborníků, které byly v rámci řízení o vydání závazného stanoviska MHMP OPP předloženy.*“. Vzhledem k tomu, že v Rozhodnutí chybí (v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu) uvedení podkladů pro vydání Rozhodnutí, není naprosto zřejmé, o jaké „*posudky a zprávy jiných odborníků*“ se jedná – zda o písemnosti, které byly součástí žádosti, nebo jiné podklady, které by bylo možné považovat za další „*posudky a zprávy jiných odborníků*“ však v postoupeném spise chybí. Magistrát také neuvedl, co bylo obsahem těchto podkladů, tj. oněch nekonkretizovaných „*posudků a zpráv jiných odborníků*“, a úvahami, kterými se řídil při jejich hodnocení (opět v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu). Ve svém výsledku, na základě výše uvedeného, tak tato část odůvodnění působí zmatečně a představuje vážnou právní vadu Rozhodnutí a jeho nepřezkoumatelnost.

Jiným pochybením magistrátu je skutečnost, že se nedostatečně vypořádal s vyhodnocením dopadu navrhovaných prací na hodnoty národní kulturní památky. V odůvodnění Rozhodnutí na straně 19 sice vyjmenovává hodnoty stavby, avšak dosti obecně. Chybí zde např. cenné tzv. „*rytinky*“ (viz výše) Jedná se o soubor 85 rytých kreseb na kvádrících vnitřního líce románského obvodového zdiva v přízemí věže pocházejících patrně z roku 1249. Stejně tak není uveden románský reliéf z doby kolem roku 1170 ve 2. NP. Magistrát se hodnocením navrhovaných prací na tyto cenné prvky a nesporné hodnoty vůbec nezabýval, ačkoliv jsou tyto prvky mimo jiné uvedeny a popsány ve stavebně-historickém průzkumu zpracovaného Ing. arch. Janem Veselým a kolektivem v letech 2005 – 2011, který je součástí spisu

postoupeného Památkové inspekci magistrátem. Tímto magistrát neprokázal splnění jedné ze základních zásad činnosti správního orgánu obsažené v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, dle kterého „*Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu,...*“.

Dalším vážným pochybením magistrátu, které přispívá k nezákonnosti předmětného Rozhodnutí, je stanovení několika níže uvedených, problematických podmínek pro přípustnost zamýšlených prací v rozporu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Konkrétně se jedná o tyto podmínky číslo:

2., 6. a 12. „*Bude provedena sonda, která prokáže existenci dutiny v nice JV nároží v úrovni 1. NP. V případě nálezu dutiny bude zpracován návrh na její zabezpečení, který bude součástí dalšího stupně projektové dokumentace.*“, „*Stropy budou obnoveny tesařským způsobem. V podlahách budou provedeny sondy, na jejichž základě bude rozhodnuto, zda budou odstraněny všechny podkladní vrstvy. Bude zpracováno detailní řešení obnovy stropů, které bude součástí dalšího stupně projektové dokumentace.*“ a „*Velikost zazdívky pro obnovu otvor v severní fasádě bude ověřena sondou. Nebude zde umístěna celoprosklená plocha, ale plechové dveře, které budou obdobné, jako u Mostecké věže. Bude zpracováno detailní řešení návrhu obnovy otvoru, které bude součástí dalšího stupně projektové dokumentace.*“.

Podmínky č. 2., 12. a část podmínky č. 6., týkající se požadovaných sond do podlah, jsou nekonkrétní, jelikož z nich v rozporu s § 68 odst. 2 věta první správního řádu vůbec není zřejmé, v jakém rozsahu, na jakém místě a jakými technologiemi mají být požadované sondy provedeny (k tomu viz např. <https://www.mkcr.cz/metodicka-cinnost-250.html>, část Restaurování a kontrolní zjištění Památkové inspekce). U zmíněné části podmínky č. 6 dále platí, že v ní není uveden požadavek na podobu výsledku průzkumu a ani jeho předložení ke schválení orgánu státní památkové péče. Z textu ani z odůvodnění podmínky č. 2. navíc není zřejmé, jaký má tato vztah k navrhovaným pracím, kdy žádost uvádí: „*Je navržena vrtaná sonda do jihovýchodního rohu zdiva věže, v místě historického WC, za účelem zjištění stavu zazdění otvoru po WC. Následným případným plným zazděním budou odstraněny poruchy v obvodovém zdivu věže.*“.

Z Rozhodnutí tak není zřejmé, zda je podmínkou myšlena stejná nebo jiná sonda. Pokud by byla myšlena jiná sonda, spočívá zároveň pochybení magistrátu v tom, že k takto navrženým pracím, které mohou přímo ohrozit předmět ochrany – historické zdivo, nestanovil požadavky na provedení navrhované sondy (viz výše). Na základě uvedených chybně stanovených podmínek, respektive nestanovených požadavků k navrhovaným pracím, může dojít díky skutečnému rozsahu sond, jejich umístění a použitým technologiím i k poškození zachované hmoty věže a jejich konstrukcí (například původního románského zdiva), tj. nevratnému poškození památkových hodnot stavby.

3., 4., 17. a 22. „*Krov zůstane zachován ve stávající poloze, nebude narovnan. Bude proveden mykologický a dendrochronologický průzkum krovu, který bude podkladem pro návrh statických úprav krovu a výměny narušených tesařských konstrukcí. Prvky krovu budou v co největší míře zachovány a opraveny na místě za použití klasických tesařských technologií. Dožilé prvky a části prvků krovu budou vyměněny za ručně hoblované dřevo, spoje budou klasické tesařské. Bude zpracováno detailní řešení obnovy krovu, které bude součástí dalšího*

stupně projektové dokumentace. Z krovu budou odstraněny pouze prokazatelně novodobé prvky.“, „Bude zpracován detailní průzkum stávajících hrotnic, pouze v případě velkého poškození budou hrotnice nahrazeny novými, totožnými se stávajícími.“, „Bude detailně rozpracován návrh oplechování kamenných okenních parapetů a říms, který bude součástí projektové dokumentace v dalším stupni. Oplechování bude pouze na nejohroženějších místech, na jejich krytí bude použito olovo.“ a „Při obnově budou použity pouze klasické materiály.“. Tyto podmínky jsou neurčité a tudíž i nevymahatelné, jelikož používají nekonkrétní termíny „v co největší míře“, „klasické/ých“, „novodobé“, „v případě velkého poškození“ a „na nejohroženějších místech“, aniž je zřejmé co se jimi míní. Takto stanovené podmínky nespĺňují základní požadavky kladené na správní akty, tj. že musí být pro žadatele srozumitelné a tedy i vymahatelné. Zároveň podmínka č. 4. nedostatečně chrání veřejný zájem a umožňuje tak i poškození památkových hodnot věže, jelikož v ní není uplatněn požadavek na následné předložení výsledku průzkumu ke schválení orgánem státní památkové péče formou vydání závazného stanoviska dle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči. Nestanovením tohoto požadavku formou podmínky může dojít k nahrazení i zchovalých a funkčních hrotnic za nové, tj. k poškození památkových hodnot. V případě podmínek č. 3. a 4. platí obsahově to samé, co je uvedeno k podmínce č. 1 (na straně č. 7 tohoto rozhodnutí) ve vztahu k její nejasné možnosti variantního řešení ve smyslu, zda se podmínkou pouze koriguje rozsah prvků navrhovaných k výměně, nebo jimi mělo být řečeno, že až v závislosti na výsledcích průzkumu mohou být tyto práce z hlediska zájmů státní památkové péče zamítnuty jako celek.

7. „Budou provedeny mykologické a dendrochronologické průzkumy prahů pod příčkami, na jejichž základě se rozhodne o jejich případném odstranění.“. Z této podmínky není taktéž zřejmé, že výsledky průzkumů mají být předloženy ke schválení orgánu státní památkové péče (viz výše). Magistrát tímto může u žadatele vytvořit dojem, že schválení může proběhnout i jiným způsobem, co je však v rozporu s právními předpisy.

13.-15. „Bude zpracován restaurátorský průzkum a záměr na obnovu fasády věže, tedy prezentace dvou odlišných fází (stávající stav), který bude součástí dalšího stupně projektové dokumentace.“, „Bude zpracován restaurátorský průzkum a záměr na obnovu historických výplňových prvků (okna, dveře), který bude součástí projektové dokumentace v dalším stupni.“ a „Bude zpracován restaurátorský průzkum a záměr na obnovu kamenných a kovových prvků, který bude součástí dalšího stupně projektové dokumentace.“. V odůvodnění podmínek chybí uvedení úvahy, na základě které považuje magistrát všechny vyjmenované prvky za díla výtvarných umění nebo uměleckořemeslné práce, u kterých se dle ust. § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči provádí obnova formou restaurování.

Úkolem magistrátu v dalším řízení tak bude odstranit zjištěné nedostatky, tj. zejména znovu posoudit přípustnost zamýšlených prací v souladu s památkovou hodnotou předmětné části národní kulturní památky, vypořádat se se všemi podklady pro vydání rozhodnutí, respektive nově srozumitelně, vymahatelně a v souladu s právními předpisy stanovit podmínky pro přípustnost zamýšlených prací.

Památková inspekce se také, v souladu s ust. § 2 odst. 3 a zejména § 94 odst. 5 správního řádu, zabývala otázkou práv nabytých v dobré víře, respektive jejich porovnáním s veřejně chráněnými zájmy. Zatímco v otázce veřejně chráněných zájmů prokazatelně hrozí nevratné poškození části národní kulturní památky (viz výše), v otázce práv nabytých v dobré víře není Památkové inspekci známo, že by k nějakému zásahu do těchto práv vlastníka došlo. Tato skutečnost je zřejmá jednak z poměrně krátké doby od nabytí právní moci Rozhodnutí, dále skutečností že na základě vydaného Rozhodnutí vlastník ještě nemohl začít se samotnou obnovou národní kulturní památky. Na základě předmětného rozhodnutí lze činit kroky směřující k získání dalších právních předkladů umožňujících realizaci daného záměru v podobě rozhodnutí, atp. Nicméně o těchto procesních krocích není Ministerstvu kultury nic známo a ani adresát Rozhodnutí i přes výzvu Ministerstva kultury takováto práva Ministerstvu kultury neidentifikoval a jejich existenci nedoložil, pokud nějaká nabyt (k tomuto úkonu byla vlastníkovu stanovena dostatečně dlouhá lhůta 28 dnů). Zároveň je třeba připomenout, že samotným zrušením Rozhodnutí a vrácením věc správnímu orgánu prvního stupně (magistrátu) není znemožněno vlastníkovu provedení jeho plánovaného záměru, tj. obnovy části národní kulturní památky. Ve své výsledku tak Památková inspekce konstatuje, že v tomto případě jednoznačně převažuje veřejný zájem na ochraně národní kulturní památky nad potencionálními právy nabytými v dobré víře ze strany vlastníka.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 83 odst. 1 a § 152 odst. 1 správního řádu podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na adresu: Ministerstvo kultury, Památková inspekce, Maltézské náměstí 1, 118 11 Praha 1. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno.

Podle ustanovení § 23 správního řádu nebyl-li adresát při doručování tohoto rozhodnutí zastížen, uloží se toto rozhodnutí v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát nevyzvedne uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo v provozovně provozovatele poštovních služeb k vyzvednutí připraveno, považuje se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty.

Pokud je rozhodnutí doručováno prostřednictvím datové schránky, považuje se za doručené, jestliže se osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému rozhodnutí, nepřihlásí do datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí dodáno do datové schránky (§ 17 odst. 3 a 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů). Rozhodnutí se považuje za doručené posledním dnem výše uvedené 10 denní lhůty.

Podání rozkladu proti tomuto rozhodnutí má podle § 85 odst. 1 správního řádu odkladný účinek.

A handwritten signature in blue ink, which appears to read "Martin Zídek".

JUDr. Martin Zídek
ředitel Památkové inspekce
Ministerstva kultury

